

но въ договора за дълга. Дължимите лихви ще се считат като признати дългове от бюрата и ще минават по същите условия на сметката на службата — кредиторъ.

Договора предвижда глоби за лицата, за които се установи, че съм искали да им се признае по-големо вземане или пък че не признават целия си дългъ. Глобата възлиза 5% и се взема върху сумата на непризнатата част от дълга или върху сумата, за която отказът не е бил признат за оправдателенъ.

Отъ най-голема важност при уреждането на дълговете чрезъ бюрата е въпроса за монетата, въ която дълговете тръбва да се изплащатъ. По нашия договоръ чл. 176, буква 1 е казано: Дълговете ще бъдатъ изплатени или кредитирани въ монетата на заинтересованата съюзна или сдружена сила (включително колониите и протекторатите на съюзните сили). Ако дълговете тръбва да бъдатъ уредени въ каквато и да е друга монета, тъ ще бъдатъ платени и кредитирани въ монетата на заинтересованата съюзна или сдружена сила. *Обръщанието ще стане по курса на камбията отъ пръди войната.* Какъ тръбва да се разбира това? Същия членъ дава веднага отговоръ на тия въпросъ: „За прилагането на това постановление ще се съмѣта, че курсътъ на камбията отъ пръди войната е равенъ на сръдното число на курсовете на телеграфическите пръводи на заинтересованата или сдружена сила въ мѣсца, пръдшествующъ непосрѣдствено обявяването на военните действия между казаната заинтересувана сила и България“.

Въ случай, че съ договора е билъ изрично уговоренъ единъ неизмѣнъ камбияленъ курсъ за обръщанието на монетата, въ която е изразено задълженето — въ монетата на съюзната или сдружена сила, горното разпореждане, относяще се до курса на камбията, нѣма да бъде прилагано“.

„Курсътъ на камбията отъ пръди войната“ за България ще се взема слѣдователно сръдния курсъ на мѣсцата пръди обявяването на войната. За Англия, Фран-